

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2

Καλλιθέα, 27.04.2016

Αριθμός απόφασης: 59

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604502

ΦΑΞ : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθ. 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

β. Τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ίσχυαν πριν τη δημοσίευση του ν. 4337/2015.

γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ 178 Α'/29.08.2014).

2. Του άρθρου 6 της αρ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων και μετονομασία ορισμένων από αυτές» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

3. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β'55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1.01.2014.

4. Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/2013 (ΦΕΚ 54/Β'/16.01.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν.

4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β΄ 239/17-02-2015).

5. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

6. Την με αριθ. Πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014/09.04.2013 (ΦΕΚ 975/τ. Β΄/17.04.2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» του Προϊσταμένου της Δ/σης Επίλυσης Διαφορών.

7. Την ΠΟΛ 1144/03-07-2015 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».

8. Την ΠΟΛ 1081/06.04.2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων.

9. Την με αριθ. πρωτ.....πράξη της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Θεσσαλονίκης για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος της που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη με Α.Φ.Μ και σωρευτικά σε βάρος των κάτωθι: 1) του, 2) του, 3) του, 4) της και 5) του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθ. 46 του ν. 4174/2013 σε συνδυασμό με αυτές της ΠΟΛ. 1038/2015 Απόφασης της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων.

10. Την από Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης.

11. Την από και με αριθ. πρωτοκόλλου, κατατεθείσα στη Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, ενδικοφανή προσφυγή της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία

12. Την από έκθεση απόψεων της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης επί της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.

13. Την εισήγηση του αρμοδίου υπαλλήλου, όπως αυτή ενσωματώνεται στο σχέδιο της παρούσας απόφασης.

Επί της ενδικοφανούς προσφυγής της παραπάνω προσφεύγουσας ανώνυμης εταιρείας και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων στην ενδικοφανή προσφυγή, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα ανώνυμη εταιρεία με την υπ' αρ. πρωτ. και ημερομηνία ενδικοφανή προσφυγή της, κατατεθείσα στην Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, η οποία μας διαβιβάστηκε με το υπ' αρ. πρωτ. έγγραφο της εν λόγω υπηρεσίας, αιτείται την ακύρωση και εξαφάνιση της με αρ. πρωτ. πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε.

Θεσσαλονίκης, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος της τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013.

Σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην ενδικοφανή προσφυγή, η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

α) Η προσβαλλόμενη πράξη είναι νομικώς πλημμελής, γιατί στερείται αιτιολογίας ως προς την αναγκαιότητα και προσφορότητα λήψης των επίδικων μέτρων.

β) Δεν υφίστανται οι αποδιδόμενες από τη Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης παραβάσεις και οι ισχυρισμοί του ελέγχου στερούνται αιτιολογίας.

γ) Υφίσταται παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για διενέργεια ελέγχου για τις χρήσεις 2007, 2008 και 2009, άρα και για λήψη των επίδικων μέτρων.

δ) Τα μέτρα έχουν ληφθεί κατά παράβαση του άρθρου 3 παρ. 2 περ. στ' της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ. 1282/2013, καθώς η εταιρεία έχει κατά του Δημοσίου βέβαιες και εκκαθαρισμένες απαιτήσεις ποσού πολλαπλάσιου από τα ποσά των επιβληθησομένων προστίμων, οι οποίες δεν έχουν εκχωρηθεί.

ε) Τα μέτρα του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 είναι απρόσφορα και εντελώς δυσανάλογα σε σχέση με το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, παραβιάζοντας τα άρθρα 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 7 παρ. 3 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος όπως και τις αντιστοίχου περιεχομένου ρυθμίσεις της ΕΣΔΑ και του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε.

Σε βάρος της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία -με ΑΦΜ που εδρεύεικαι με αντικείμενο εργασιών- και σωρευτικά σε βάρος των κάτωθι: 1) Του, 2) του, 3), 4) της και 5) του, επιβλήθηκε, με την υπ' αρ. πρωτ. πράξη της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, η εφαρμογή των μέτρων για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν. 4174/2014.

Οι εν λόγω διατάξεις εφαρμόζονται λόγω της διαπίστωσης – ύστερα από τη διενέργεια ελέγχου στην ως άνω επιχείρηση – της έκδοσης εικονικών φορολογικών στοιχείων, η συνολική καθαρή αξία των οποίων υπερβαίνει τα όρια του πρώτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως αυτό ισχύει, με αποτέλεσμα να εφαρμόζονται σε βάρος της εταιρείας τα μέτρα που προβλέπονται από το άρθρο αυτό, για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου. Ειδικότερα δε, η προαναφερόμενη παράβαση συνιστά την προβλεπόμενη από τις διατάξεις της περ. ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013 περίπτωση φοροδιαφυγής.

Ειδικότερα, βάσει της από Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, η οποία συντάχθηκε κατόπιν διενέργειας ελέγχου βάσει των υπ' αρ. και εντολών του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, διαπιστώθηκε ότι η ελεγχόμενη

ανώνυμη εταιρεία με Α.Φ.Μ. αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης: α) εξέδωσε κατά τις χρήσεις 2007 έως και 2011, συνολικά 30 εικονικά φορολογικά στοιχεία ως προς το σύνολο της συναλλαγής, συνολικής αξίας 837.500 ευρώ, η οποία υπερβαίνει τα όρια του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1, 12 παρ. 1, 18 παρ. 9 του ΠΔ 186/92 σε συνδυασμό με το άρθρο 19 παρ. 4 του ν. 2523/1997, ενώ περαιτέρω β) αποτύπωσε ανακριβώς, κατά τις χρήσεις 2009 και 2010, την αξία απογραφής, κατά παράβαση των άρθρων 27, 28 και 29 του π.δ. 186/1992.

Επειδή, δε γενικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 4174/2013: «Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 1 της Απόφασης της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ. 1038/30.01.2015 «Τα μέτρα της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, επιβάλλονται άμεσα σε βάρος του παραβάτη σε κάθε περίπτωση που η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει, κατά τον φορολογικό έλεγχο, παραβάσεις φοροδιαφυγής, κατά τα οριζόμενα στην ίδια ως άνω παράγραφο και ανεξαρτήτως των χρηματικών ορίων που τίθενται στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, και του χρόνου στον οποίο ανάγεται η οικεία φορολογική οφειλή ή που διαπράττεται η οικεία παράβαση».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, «5. Εφόσον η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 «και ανεξαρτήτως των χρηματικών ορίων που τίθενται στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β'» αθροιστικά άνω του ποσού των εκατό πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ ή κατά την έννοια των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του Κώδικα εφόσον η αξία των συναλλαγών των φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει αθροιστικά το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, μπορεί, βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, να επιβάλλει σε βάρος του παραβάτη προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα. Ειδικότερα η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να μην παραλαμβάνει και να μην χορηγεί έγγραφα που απαιτούνται για τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων. Στην περίπτωση αυτή δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών και του περιεχομένου των θυρίδων του παραβάτη. Το μη χρηματικό περιεχόμενο θυρίδων και οι μη χρηματικές παρακαταθήκες, δεσμεύονται στο σύνολό τους».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της προαναφερόμενης παραγράφου 5 του άρθρου 46 του Κ.Φ.Δ., σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 4 της ΠΟΛ 1282/13 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 54/Β'/16.01.2014), όπως αυτή τροποποιήθηκε

και συμπληρώθηκε με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, η Ειδική Έκθεση Ελέγχου συντάσσεται από την Φορολογική Αρχή κάθε φορά που αυτή διαπιστώνει, κατόπιν φορολογικού ελέγχου, παραβάσεις φοροδιαφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 55 του ίδιου ως άνω νόμου (Κ.Φ.Δ.) και δι' αυτής επιβάλλονται σε βάρος των παραβατών τα ως άνω προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα.

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 17 του Ν. 2690/1999, «1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης».

Επειδή, ειδικότερα, η πλήρης αιτιολογία των διοικητικών πράξεων περιέχει τρία στοιχεία: α) τη νομική βάση, δηλ. μνεία του εφαρμοζόμενου κανόνα δικαίου, β) την πραγματική βάση, δηλαδή ακριβή μνεία των πραγματικών στοιχείων, επί των οποίων βασίσθηκε η διοικητική πράξη και γ) τον σκοπό, δηλ. το επιδιωκόμενο με την πράξη αποτέλεσμα.

Επειδή, σύμφωνα με το νόμο αλλά και τη νομολογία, η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και αρκεί να περιέχεται στον φάκελο που συνοδεύει την πράξη (ΣτΕ 208/2012, 4027/2004) και μόνο όταν τούτο προβλέπεται ρητά στο νόμο απαιτείται να περιέχεται στο σώμα της πράξης. Ακόμη όμως και στις περιπτώσεις πράξεων αιτιολογητέων στο σώμα τους, γίνεται δεκτό από τη νομολογία ότι η αιτιολογία μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου (ΣτΕ 1286/2009, 3875/2008, 2705/2006, 2096/2002, 2126/2000), όχι όμως να αναπληρώνεται εξ ολοκλήρου από αυτά (ΣτΕ 1776/1956, 107/1945).

Επειδή, από το ίδιο το σώμα της Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου, όπως και της σε αυτήν στηριζόμενης προσβαλλόμενης Πράξης Διασφάλισης, προκύπτει ότι αυτές αιτιολογούνται με σαφήνεια, ειδικώς και επαρκώς, καθώς αναφέρουν τις πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων η αντίδικος φορολογική αρχή κατέληξε στις διαπιστώσεις της για τις χρήσεις 2007 έως 2011 και παρατίθενται οι αντίστοιχοι κανόνες δικαίου. Για τους παραπάνω λόγους, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρείας ότι δεν υφίσταται καμία αιτιολογία για την αναγκαιότητα και προσφορότητα λήψης των μέτρων σε βάρος της είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

Επειδή, οι υπ' αρ. 2 και 3 ισχυρισμοί της προσφεύγουσας εταιρείας περί μη ύπαρξης των αποδιδόμενων σε αυτήν παραβάσεων του Κ.Β.Σ. (Π.Δ. 186/1992) για τις χρήσεις 2007 - 2011 και περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για διενέργεια ελέγχου για τις χρήσεις 2007 - 2009 δεν εμπίπτουν στα πλαίσια εξέτασης της ορθής εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 και αλυσιτελώς προβάλλονται, καθόσον δεν αποτελούν στοιχείο κρίσης της παρούσας προσφυγής αφού δεν θίγουν το κύρος των διασφαλιστικών μέτρων.

Επειδή, η προσβαλλόμενη πράξη διασφάλισης είναι αποτέλεσμα ελέγχου συνεπεία της διερεύνησης της νομιμότητας της υπ' αρ. αιτήσεως επιστροφής Φ.Π.Α. της προσφεύγουσας και δεν έχουν ακόμη εκδοθεί οι καταλογιστικές πράξεις της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε.

Θεσσαλονίκης, βάσει των οποίων θα συνυπολογίζονταν και οι βέβαιες και εκκαθαρισμένες απαιτήσεις της εταιρείας κατά του Δημοσίου, οι οποίες δεν έχουν εκχωρηθεί, ο τέταρτος λόγος της προσφεύγουσας είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

Επειδή, τα επιβαλλόμενα μέτρα του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 έχουν άμεσο, επείγοντα και απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και λαμβάνονται από τη Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι δε κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα (σχετ. ΣτΕ 1149/88, ΣτΕ 4050/90, ΣτΕ 3112/90, ΣτΕ 2775/89).

Επειδή, δεν παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας, αφού υφίσταται εύλογη σχέση μεταξύ του συγκεκριμένου διοικητικού μέτρου και του επιδιωκόμενου νόμιμου σκοπού, που όπως ορίζει και η αιτιολογική έκθεση του ίδιου νόμου είναι η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Εξάλλου, όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, δε διαθέτει, όπως προαναφέραμε, διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του επιβαλλόμενου φόρου αναλόγως, μάλιστα, και των ειδικότερων συνθηκών της κάθε περίπτωσης, θέμα παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας δεν μπορεί να τεθεί, με αποτέλεσμα ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας να καθίσταται αβάσιμος.

Επειδή, επίσης, ουδεμία βλάβη επέρχεται σε βάρος της προσφεύγουσας, καθώς έχει κάθε δυνατότητα πίστωσης και χρήσης των τραπεζικών καταθέσεων και λογαριασμών της, οι οποίοι δε δεσμεύονται εξ ολοκλήρου, ενώ μεταξύ των πιστοποιητικών που απαγορεύεται να χορηγούνται σε περίπτωση λήψης των ανωτέρω μέτρων περιλαμβάνονται περιοριστικά και μόνο αυτά που απαιτούνται για την κατάρτιση συμβολαιογραφικών πράξεων μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων και τα οποία με κανέναν τρόπο δεν οδηγούν σε οικονομική εξόντωση, αφού τα στοιχεία αυτά δεν προσημειώνονται, κατάσχονται ή εκπλειστηριάζονται και έχουν τη δυνατότητα να τα διαχειριστούν με κάθε τρόπο.

Επειδή, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρείας ότι τα μέτρα του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 είναι απρόσφορα και εντελώς δυσανάλογα σε σχέση με το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα καθίσταται αβάσιμος αφού «τα εν λόγω μέτρα σκοπούν στο να εξασφαλισθεί η διατήρηση των περιουσιακών στοιχείων του παραβάτη, ώστε να είναι δυνατή η ικανοποίηση των αξιώσεων του δημοσίου κατ' αυτού από τις σχετικές πράξεις επιβολής φόρων κλπ, μετά των νομίμων προσαυξήσεων ή προστίμων (ΣτΕ 2797/2009). Ως τέτοια, τα ανωτέρω μέτρα, παρά το νομοθετικό χαρακτηρισμό τους και ως κυρώσεων, δεν έχουν γνήσιο κυρωτικό χαρακτήρα ούτε, άλλωστε, προσλαμβάνουν τέτοιο χαρακτήρα, λόγω του ότι ενδέχεται να κατατείνουν και στη συμμόρφωση των παραβατών προς τις σχετικές καταλογιστικές πράξεις που εκδίδονται σε βάρος τους. Περαιτέρω, εφόσον δεν είναι δυσανάλογα προς τον προαναφερόμενο σκοπό τους, τα ίδια μέτρα περιορίζουν θεμιτά την οικονομική και επαγγελματική ελευθερία του καθού» (2024/2010 ΣτΕ, 771/2011 ΔΠΡ ΘΕΣΣΑΛ, ΣτΕ 1159/2012, ΣτΕ 1372/2014).

Επειδή, άλλωστε, ο έλεγχος συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων και δεν εμπίπτει

στην αρμοδιότητα των διοικητικών οργάνων, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το εκάστοτε υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, οι λόγοι για τους οποίους εφαρμόστηκαν τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας με την υπ' αρ. πρωτ. πράξη της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ισχύουν, εξακολουθούν να υφίστανται.

Επειδή, από την προσβαλλόμενη πράξη και από την από Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, προκύπτει ότι η συνολική καθαρή αξία των εικονικών φορολογικών στοιχείων που εκδόθηκαν από την προσφεύγουσα εταιρεία υπερβαίνει τα όρια που προβλέπονται από το άρθρο 46 παρ. 5 του ν. 4174/2013. Σύννομα, λοιπόν, ελήφθησαν εις βάρος της τα μέτρα του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, καθώς συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της επίδικης υπόθεσης στην παράβαση της περιπτώσεως ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013.

Επειδή, οι ανωτέρω ισχυρισμοί της προσφεύγουσας εταιρείας είναι νόμω και ουσία αβάσιμοι και πρέπει να απορριφθούν.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 4174/2013, εμπροθέσμως και παραδεκτώς ασκείται η παρούσα προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Αποφασίζουμε

την **απόρριψη** της υπ' αρ. ενδικοφανούς προσφυγής, για την ακύρωση της υπ' αρ. πράξης, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013.

Ακριβές Αντίγραφο

Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος

Διοικητικής Υποστήριξης

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ
ΘΕΜΑΤΩΝ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην

Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).